

FARKAS WELLMANN ÉVA (1979) Békéscsaba

FARKAS WELLMANN ÉVA

Minden gondodnak alján

Leszek neked, mint síkságnak a Gangesz,
soknak a több, kevésnek a mennyi.
A világ, amilyennek fested, olyan lesz.
Én nem szeretnék *ilyen*, sem *olyan* lenni.

Hosszú távra terveztem, ezerízíg.
Hogy foglalhatnál hát kőbe, mázakba?
Ki anyaggá tesz, azé lesz, vele bízik,
szövetséges, ki ellenem lázadna.

Neked látni, megfogni lételem –
s a kép színe fénytől, időtől halvány.
Én nem fakulnék, hogyha kérhetem,
csak ott lennék minden gondodnak alján.

Sem a máséból, sem a magadéból

Szépen beszéltem eddig veled, ember.
Előfordult, hogy ígértem neked –
bár parancsomra felelhetsz te nemmel?
Most bízom benned: torkodon reked

minden széljegyzet, minden észrevétel,
s tudomásul veszed: csak így lehet.
Ne ölj! A földi élet-piactéren
mindig csak adhatsz, kezéd nem vehet

sem a máséból, sem a magadéból.
(Gondolkodtam, hogy így vagy úgy esetleg...
De nem lehet, nem hagyható a téboly.)

Neked ha bárki teremtett felesleg,
azzá lesz békéd számomra is, éppoly
silány kacat. És többé nem kereslek.